

XXVIII. évfolyam | 2016/4.

HONVÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

A szerkesztő előszava	2
Tűzszerész bajtársaink emlékére	3
Új képesség: katonai rendész bűnügyi technikus	4
Mindig légy önmagad!	6
„Semper Fidelis” – egy tengerészgyalogos katonanő gondolatai a szolgálatról	8
Fontos a felhalmozott kapcsolati és szervezeti tapasztalat	10
Tízéves a robbanóanyag-kereső kutyázás	14
„A hazáért mindhalálig!”	15
Rendhagyó történelemóra az Altiszti Akadémián	16
A Honvéd Palotaország	18
A rangidős altiszt	19
Funkcionális edzés a jövő haderejében	20
Nemzetközi altiszti löverseny Ausztriában	22
Magyar kitüntetés és amerikai kitüntető érdeklődés	23
Menekülés a barlangba	23
Humor	23
Az 1938. évi Szent István-blokk	24

A SZERKESZTŐ ELŐSZAVA

Tisztelt Olvasók!

A nyári hónapok minden évben a pihenésről és a szabadidővel kapcsolatos dolgokról szólnak. Sajnos azonban idén ez nem mindenkinek adatik meg, sokan vannak, akik rendületlenül dacolva hőséggel, áztató zivatarokkal, kitartóan, az intenzíven támadó szúnyogok hullámain állva védik az országhatárt. Katonák, akik esküjükhöz hűen állnak helyt nap nap után. Számptalan elköszönésnél kísértem a parancsnokomat, aki útravalóul szánt gondolatai megosztása után mindig megkérdezi: Ki az, aki legalább hatszor volt már kinn? Nem meglepő módon egyre több kéz lendül előre, jelezve az elhivatottságot és a lojalitást, miközben a „ki az, aki először vesz részt a feladatban?” kérdésre már régóta nem érkeznek válasz. Minden elismerés megilleti azokat, akik ebben a könnyűnek igazán nem nevezhető feladatrendszerben teszik a dolgukat, haderőnemtől függetlenül, a legjobb tudásuk szerint.

A júliust, persze, már évek óta áthatja egyfajta magasztos érzés, amely a katonai esküt tevő őrmesterek életében ilyenformán egyszeri és megismételhetetlen. A díszmenet után a szülők és hozzátartozók, a kezet szorongató barátok gyűrűjében talán még észreveszik a katonaviselt apák, nagyapák szeme sarkából egy pillanatra kibuggyanó örömkönnyet, a meghatottság és büszkeség jelét. Vége, gondolják, de mi, akik egyenruhát viselünk, nagyon jól tudjuk, dehogyan van vége, még csak most kezdődik igazán. Idén 142 végzős altiszt szájából hangozott fel a jól ismert zárómondat: Isten engem úgy segéljen! A boldog, felszabadult percekben dr. Orosz Zoltán altábornagy, vezérkarfőnök-helyettes köszöntő szavaiban egyre halványuló visszhangja sokuk számára másnapra már talán feledésbe merült: „A társadalom egyetlen tagjától sem várja el senki, hogy – ha úgy is hozná a szükség – a legdrágábbat, az életét áldozza fel. Önök pedig erre most önként tettek fogadalmat.”

Ám a július sajnos keményen bebizonyította, hogy nem üres frázisok ezek, hanem igenis komoly, nagyon súlyos tartalommal bíró gondolatok. Négy tűzszerész katonatársunk halála akaratlanul is vérrel pecsételte meg az esküt, amelyet tettek. A temetéseken állva, a szakadó esőben – még az ég is siratta őket – akkor, ott egy pillanatra eszembe villant az eskü szövegének már idézett zárógondolata, „Isten segítsen mindnyájunkat!” Felkészültségük, szakmai profizmusuk önmagában kevésnek bizonyult. Négy katonával gyarapodott a magyar hősök panteonja. Mi, maradók álljunk meg egy pillanatra és hajtsunk fejet. Emlékezzünk azokra a bajtársainkra, akik békében is az életüket áldozták Magyarorszáért. Nyugodjanak békében.

Tigyi István Zsolt főtörzsászlós

TÜZSZERÉSZ BAJTÁRSAINK EMLÉKÉRE

Balázs Ádám posztumusz hadnagy (1981–2016)
tűzszerész altiszt, II. osztályú tűzszerész

Balassagyarmaton született, a Stromfeld Aurél Gépipari és Építőipari Szakközépiskolában érettségizett. A Magyar Honvédségnél 2009-ben kezdte meg szerződéses katonai pályáját, és az első vizsgáján megszerezte a III. osztályos tűzszerész fokozatot. Nagy tudásvágy és a tűzszerész szakma iránti elkötelezettség jellemezte. Folyamatosan bővítette szakmai ismereteit és tapasztalatait, amelynek eredményeként II. osztályos fokozatot szerzett. Precíz és a végtelenségig megbízható – így jellemezték katonatársai, akikkel közvetlen és segítőkész volt, mindig számíthattak rá. Bár elkötelezett volt a szakmája iránt, a házassága óta felesége és kislánya töltötte ki a munka mellett életét, háttérbe szorítva a motorozás iránti szenvedélyét. 2015 óta hivatásos katonaként szolgált. Tavaly a tűzszerésznap alkalmából elismerő oklevéllel értékelték munkáját.

Kozár Gábor posztumusz hadnagy (1985–2016)
III. osztályú tűzszerész

Budapesten született, a Zrínyi Miklós Gimnáziumban érettségizett, 2008 óta szolgált szerződéses katonaként. 2011-ben került az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezredhez tűzszerészként. Szakmai elkötelezettségét jól jellemezte, hogy az első alkalommal sikeresen letette a III. osztályú tűzszerészvizsgát. Előjárói és katonatársai őszinte, egyenes jellemként ismerték. Felesége volt az igazi társ számára. A történelem és a történelmi regények olvasása, a sport és a feleségével, barátaival töltött idő jelentette számára a kikapcsolódást. Családja, barátai, katonatársai mindig számíthattak rá, ő volt a biztos pont. Előjárói kiemelkedő munkájáért kétszer részesítették elismerésben.

Juhász Attila posztumusz hadnagy (1978–2016)
járőrparancsnok, I. osztályú tűzszerész

Miskolcon született, a vépi Mezőgazdasági Középfokú Szakoktatási Továbbképző és Szaktanácsadó Intézetben érettségizett. Közel húsz éve, 1998 decemberében lépett a Magyar Honvédség kötelékébe, 2010 óta szolgált a tűzszerészeknél, 2014-től I. osztályú tűzszerész volt. Megbízható, a munkájában elkötelezett emberként tartották számon előljárói. 2012-ben a Magyar Honvédség Tartományi Újjáépítési Csoport 12. váltásában, Afganisztánban teljesített szolgálatot. A kiküldetés során társaival egy tanker jármű alá rejtett robbanótest hatástalanításával gyakorlatilag egy várost mentett meg. Hobbija a horgászat volt, testvérével, munkatársaival sokszor hódoltak ennek. Az utóbbi években a családjának, élettársának, fiának és lányának szentelte szabadidejét. A hazai és missziós feladatokban végzett kiemelkedő munkájáért hét alkalommal, ebből tűzszerészi tevékenységéért három alkalommal részesült elismerésben.

Rózsa János Nándor posztumusz hadnagy (1981–2016)
tűzszerész bűvár altiszt, II. osztályú tűzszerész

Budapesten született, a Povolny Ferenc Szakképző Intézetben szerzett vízvezeték- és központifűtés-szerelő képesítést, majd 2003-ban érettségi vizsgát tett a Széchenyi István Szakközépiskolában. 2004-ben, az MH Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskola elvégzésével lett hivatásos katona. Tűzszerész bűvárként szolgált. Barátai, katonatársai, előljárói életvidám, segítőkész, közvetlen embernek ismerték. Elhivatott, a szakmájában is elismert tűzszerész volt, munkáját pontosság és megbízhatóság jellemezte. Barátai és katonatársai mindig számíthattak rá. A magánéletében felesége és két lánya jelentette számára a boldogságot. Előjárói kiemelkedő munkájáért hat alkalommal részesítették elismerésben.

Fotó, életrajzok:

MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred

ÚJ KÉPESSÉG: KATONAI RENDÉSZ BŰNÜGYI TECHNIKUS

Mergancz Sándor dandártábornok vezetésével 2016. március 1-jén megalakult a Magyar Honvédség Katonai Rendészeti Központ (MH KRK). A katonai szervezet számos olyan különleges képességgel is kibővült, amellyel eddig a rendészeink a szolgálat ellátása során még nem találkoztak.

Az új képességek szervezetünk struktúrájában jól láthatók:

Biztosító alegységek:

Forgalmi szabályzó raj;

Kutyás kutatóraj.

Végrehajtó alegységek:

Objektumvédelmi század

Rendészeti század 7 rendészeti csoporttal:

- Budapest rendészeti csoport;
- Debrecen rendészeti csoport;
- Szolnok rendészeti csoport;
- Hódmezővásárhely rendészeti csoport;
- Kaposvár rendészeti csoport;
- Székesfehérvár rendészeti csoport;
- Győr rendészeti csoport.

Mozgásbiztosító csoport mobil rendészeti részleg

Speciális csoport:

- személy- és értékkísérő részleg;
- műveleti helyszínelő részleg.

Írásomban a speciális csoport műveleti helyszínelő részlegét mutatom be.

Bűnügyi technikus altiszt a munka során használt segédeszközével

A műveleti helyszínelő részleg katonáinak feladatai közé tartozik a honi és műveleti területen bekövetkezett, nem baleseti események által létrejött bűnügyi helyszínek (pl. IED-robbanás, áldozattal járó harci cselekmény) rögzítése, a bizonyítékok összegyűjtése, elemzése és azonosítása. A feladatvégrehajtáshoz szükséges tudást speciális kurzusokon szerezhetik meg az itt szolgálatot teljesítők: katonai oldalról a Weapon Intelligence Team (WIT, MHAA) tanfolyamon, rendőrségi oldalról a bűnügyi technikus tanfolyamon (ROKK).

Az április 11.–július 01. közötti időszak nagy mérföldke volt a műveleti helyszínelő részleg három katonája

számára, ugyanis részt vettek egy kiváló kiképzőcsoport által levezetett rendőrségi bűnügyi technikus tanfolyamon Dunakeszin, a Rendőrségi Oktatási és Kiképző Központban (ROKK). A három hónapos folyamatos igénybevétel alatt Takács László zászlós, Nyíri-Bacsa Emőke főtörzsőrmester és Smirer Tamás törzsőrmester együtt készült fel és dolgozott 17 rendőr és két, Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál (NAV) szolgáló kollégával.

Az elméleti foglalkozásokon együtt tanulták meg, hogy mit is értünk bűnügyi technika alatt, és mely ágazatok tartoznak e speciális területhez. Ide sorolandó: *kriminalisztikai fényképezés* (mely magában foglalja a videódokumentációval kapcsolatos ismereteket is); *traszológia* (nyomtan); *daktiloszkópia* (ujj- és tenyérvizsgálat); *anyagmaradványok vizsgálatával foglalkozó igazságügyi szakértői területek*; *kriminalisztikai ballisztika* (igazságügyi lőfegyvervizsgálatok); *igazságügyi összehasonlító kéz- és gépirásvizsgálat*; *igazságügyi okmányvizsgálat*; *kriminalisztikai akusztika*; *kriminalisztikai információtechnika*; *személyleírás és személyazonosítás külső ismérvek alapján*; *bűnügyi nyilvántartás*; *odorológia* (a bűnügyi szolgálati kutya alkalmazásával kapcsolatos ismeretek); *a krimináltechnikai csapda és a biztonságtechnikai eszkö-*

Az ujjlenyomatvétel gyakorlása

A helyszínelő részleg tagjainak fel kell tudniuk ismerni az idegenkezűség árulkodó jeleit

zők helyes telepítésére, valamint a működés közbeni ellenőrzésre vonatkozó ismeretek.

A résztvevők betekintést nyertek a szakterületek elméleti és gyakorlati kérdéseibe, néhány ágazat műhelytitkaiban pedig részletesebben is elmélyedtek. Többek között megtanulták, hogyan kell kriminalisztikai fényképezést alkalmazni külső és belső helyszíneken, hogyan készítsenek akár éjszaka is nappalihoz hasonló felvételeket.

A központ munkatársai – a szervezet alaprendeltetéséből adódóan – időnként holttestekkel is találkozhatnak, ezért fel kell tudniuk ismerni az idegenkezűség árulkodó jeleit; az ide vonatkozó ismereteket a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen (SOTE II) lezajlott boncoláson szerezték meg.

Szakmai „osztálykiránduláson” jártak a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézetben, ahol több évtizedes tapasztalattal rendelkező szakértőktől kaptak

Takács László zászlós munka közben

részletesebb információkat egy-egy speciális területről (pl. botanika, daktiloszkópia, rovartan), valamint a technikai fejlődés állomásait követhették nyomon (pl. talajradar, a nyomokat speciális fénytartományok segítségével megmutató handscope). A látogatás során többször is elhangzott: „Semmi nem maradhat észrevétlen egy jó bűnügyi technikus előtt!”

Mindezek mellett a résztvevők katonarendőr vegyes párokban, helyszínről helyszínre nehezebbé váló szituációkban gyakorolhatták a helyszínelés fortélyait. Az egyszerűbb, vagyon elleni bűncselekményektől és a kézzel készített helyszínrajztól eljutottak a tetthely 3D-s képének elkészítéséig, valamint a rendkívüli haláleset helyszínének rögzítéséig, rekonstruálásáig, a bizonyítékok összegyűjtéséig, csomagolásáig,

hitelesítéséig és a megfelelő szakértezőhöz küldésig. Dolgoztak a helyszíni szemle statikus szakaszában, amelynek során a „mindent a szemnek, semmit a kéznek!” elv érvényesül, majd a gondolati rekonstrukció felállítása, az ÉMT-vonal (érkezés, mozgás, távozás) meghatározása után térhettek át a következő fázisba. A helyszínelés dinamikus szakaszában, a kriminalisztikai fényképezést követően, a relevanciával bíró tárgyak elmozdíthatóvá válnak, és elkezdődhet az anyagmaradványok és nyomok felkutatása, rögzítése. Ezzel egy időben elengedhetetlen volt elsajátítaniuk a szakmai terminológiát, valamint megismerni, hogy milyen eszközökkel, anyagokkal, porokkal, vegyszerekkel lehet láthatóvá tenni, megmintázni egy-egy nyomot, illetve anyagmaradványt, tehát minden részletre kiterjedően feldolgozni az adott helyszínt.

A leendő technikusoknak magas szakmai követelményeknek kellett megfelelniük, mivel a tanfolyam vezetői folyamatos nyomás alatt tartották őket azzal, hogy a végső vizsgára bocsátás kritériumaként sikeres háromszori írásbeli és kétszeres szóbeli elővizsgát kellett tenniük.

Felkészítő tanáraik és a lelkiismeretes tanfolyamvezető, Szilárd Viktória rendőr százados, valamint tapasztaltabb rendőr kollégáik sokat segítettek nekik a kurzus teljes időtartama alatt, néha tanulóidőn kívül is, hiszen egy teljesen új, számukra ismeretlen területen kellett bizonyítaniuk és maradéktalanul helytállniuk.

A kitartó tanulás és számtalan gyakorlás meghozta gyümölcsét, hiszen az elismert szakmai bizottság előtt, három nap alatt abszolált írásbeli, szóbeli és gyakorlati vizsgák átlaga 4,65 lett. A vizsgázók között Smirer Tamás törzsőrmester kiváló eredmény ért el, dicséretes ötössel végzett.

Smirer törzsőrmester, aki 2016. január 1-jén került a részleg állományába, a tanfolyam befejeztével elmondta: „Műszaki és utász előképzettségemre alapozva, a kurzuson megszerzett tudásomat itthon és műveleti területen egyaránt képes leszek kamatoztatni, valamint tovább öregbíteni a Magyar Honvédség jó megítélését.”

*Nyíri-Bácsa Emőke
főtörzsőrmester
A szerző felvételei*

A tanfolyam résztvevői megtanulták, hogyan kell alkalmazni a kriminalisztikai fényképezés fogásait külső és belső helyszíneken

MINDIG LÉGY ÖNMAGAD!

2016. június 19–23. között Kriston István főtörzszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósának meghívására Magyarországra érkezett Udo Schuster főtörzszászlós, a Német Szövetségi Véderő külkapcsolatokért és a légierőért felelős rangidős altisztje. A látogatás kiváló alkalmat nyújtott, hogy egy rövid interjú keretein belül megismerhessük a német rangidős altisztzi rendszert, amely struktúrájában eltér a NATO-tagországokban megszokottól, valamint egy kicsit magát az embert is.

– Főtörzszászlós úr, kérem, mutassa be az olvasóknak a német rangidős altisztzi rendszert.

A Német Szövetségi Véderő keretein belül hivatalos vezénylőzászlósi beosztások csak századszinten léteznek. Én például a Penzingben települő ATW–61-es (Air Transport Wing – légiszállító ezred), C160 szállító repülőgépeket üzemeltető század vezénylőzászlósa vagyok. Az azonban a vezérkarfőnök számára is kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy az információ a hivatalos parancsnoki lánc mellett az altisztzi támogató csatornán is eljusson akár az állományhoz, akár alulról a legmagasabb szintre. Ezért létrehoztak egy altisztzi tanácsadó csoportot, ahová minden haderőnemből két századvezénylőt delegál a haderő törzsfőnöke. A két szárazföldi kolléga mellett ketten vannak a tengerészettől, ketten az egészségügyiektől, ketten a logisztikától, és természetesen a légierőt is ketten képviseljük. A tífzós csoporton belül választunk egy szóvivőt, egy helyettes szóvivőt és a nemzetközi altisztzi kapcsolattartásért felelős személyt. Évente öt alkalommal találkozunk a vezérkarfőnökkel, de természetesen bármikor adott a lehetőség, hogy telefonon vagy írásban jelentsünk. Ezekben a pozíciókban nincs nagyobb anyagi vagy beosztáshoz kötött lehetőségünk, mint a többi rangidős altisztnek, egyszerűen egy tanácsadó csoport vagyunk, amelyek tagjai segítik a vezérkarfőnök munkáját altisztzi vonatkozású kérdésekben.

– Hogyan került a század vezénylőzászlósi beosztásba?

Udo Schuster főtörzszászlós

– Az első századvezénylői beosztásomat 2000-ben, 32 évesen kaptam. A német haderőn belül nagyon ritkán választanak 36 évesnél fiatalabb katonákat ezekbe a pozíciókba. Katonai pályafutásom 1986-ban FLAK–20 légvédelmi tüzérként kezdtem, majd mind a légierőnél, mind a szárazföldi haderő altisztzi iskolájában három-három hónap időtartamú szaktanfolyamot végeztem el. Néhány év múlva – ugyancsak a légierő altisztzi iskolájában abszolvált tanfolyamot követően – oktatóként folytattam a pályafutásom. Amikor kiválasztottak a rangidős altisztzi beosztásra, négy hetes vezénylőzászlósi kurzust kellett elvégeznem. Mi a német haderőn be-

lül nagy hangsúlyt fektettünk és a mai napig is fektetünk az altisztek képzésére, felkészítésére, ahogyan az általam elvégzett tanfolyamok számából is látszik.

– Milyen kihívásokkal szembesült a karrierje során?

– Azt gondolom, szerencsésnek mondhatom magam, hiszen soha nem voltam olyan helyzetben, ahol valódi harcérinkezésre került volna sor, vagy olyanban, amelyre nem készítettek volna fel a képzésem, tanulmányaim során. Vezénylőzászlósként talán a legnehezebb dolog, amivel majd minden nap meg kell harcolnom, a társadalom változása, és azoknak az alapértékeknek a módosulása, amelyek az én fiatalságomat akár katonaként, akár civilként meghatározták. A felgyorsult világ és az információáramlás is okoz némi fejtörést, sokszor nehéz átérezni a mai fiatalok lelkivilágát.

– Ön szerint mi a NATO altisztzi karának az erőssége, és melyek azok a területek, amelyek erősítésre szorulnak?

– Az altisztzi kar erősségének egyértelműen azt tartom, hogy a NATO égisze alatt nagyon sokat közeledtek az alapértékeink egymáshoz. Nagyon sokat számít, hogy nemzetközi fórumokon van lehetőség azoknak a tapasztalatoknak a megosztására, amelyekkel

A német vendég érkezése a szolnoki helikopterbázisra

Ismerkedés a forgószárnyas technikával

a szövetség nap mint nap szembesül. Ha a leginkább erősítésre szoruló területet kellene kiemelnem, az határozottan a költségvetés, a pénzügyi megszorításokból adódó problémák, amelyek kivétel nélkül kisebb-nagyobb mértékben minden tagországot érintettek és érintenek; sokszor képességsökkenéssel, a lehetőségek beszűkülésével járnak együtt. Az a fajta kapcsolattartás, amelyet erősségként említettem, az elmúlt években így egyre nehezebbé kezdett válni, még ha vagyunk is néhányan, akik, amennyire csak lehet, megpróbáljuk ezt fenntartani. Ahogyan én látom, itt Németországban, de a NATO-n belül is a dolgok gyorsan változnak. Szinte minden

nap új kihívásokkal nézünk szembe, amelyek megoldása, kezelése merőben új módszereket és szemléletet igényel. Azonban hiszem, hogy ezek csak erősítik a szövetséget és közelebb hozzák egymáshoz a tagállamokat, a NATO altiszti karát.

– *Hogyan tervezi a jövőjét?*

– Sajnos az ezredet, ahol jelenleg szolgálók, 2017 végén végleg felszámolják. Remélem, hogy valahol máshol lesz számomra egy üres vezénylőzászlósi beosztás. Szeretném még pár évig művelni ezt a kihívásokban és élményekben bővelkedő szakmát.

– *Bizonyosan kevés a szabadideje. Hogyan találja meg az egyensúlyt a munkája és a magánélete között?*

– Amíg a gyermekeim kicsik voltak, ez sokszor nem volt egyszerű. Most, hogy felnőttek és már a saját életüket élik, egészen könnyen megy. A feleségem szintén egész nap dolgozik, mint én, ráadásul, ahogyan öregszik az ember, lenyugszik. Egyre bölcsőbb és tapasztaltabb lesz, már egészen máshogyan lát dolgokat, mint pár évvel azelőtt. Ez nagyon sokat segít annak a bizonyos egyensúlynak a fenntartásában. A feleségemmel azonos az érdeklődésünk, szeretünk kutyát sétáltatni, kertészkedni. Mostanában az egyik nagy kedvencem az egysoros görkorcsolya. Igazán kikapcsol, segít regenerálódni, bár a párom ebben nem követ, de megért és félt, ami számomra igazán sokat jelent.

– *Meséljen a családjáról. Hogyan támogatják a munkájában?*

– A családom tudja és elfogadja, hogy a munkám nem az a tipikus 8 órás munka, amikor a nap végén az ember leteszi a szerszámot, majd másnap ott folytatja, ahol abbahagyta. A rangidős altiszti beosztások mindenütt a világon 24 órás elfoglaltságot jelentenek, nekem is. Ezzel a családom tisztában van, de azzal is, hogy ők ugyanúgy 24 órában számíthatnak rám.

– *Mit visz magával Magyarországról?*

– Igazán meglepődtem, hogy mennyire profik és profi módon dolgoznak a magyar altisztek. Számtalan olyan dolgot láttam, ami hasonlóan működik nálunk, a német haderőben is. Megerősödött bennem, hogy lényegtelen, melyik országban vagy milyen társadalomban él valaki, az egyetlen dolog ami igazán számít, az az ember, a gondolkodásmód; az, hogy valaki hogyan áll hozzá az élethez, a mindennapi kihívásokhoz. Megismertem számtalan kiváló barátot, nagyszerű emberekkel találkoztam, láttam egy kis szeletét ennek a gyönyörű országnak. Életemben először láttam Budapestet, és éreztem a magyarok vendégszeretetét. Köszönöm.

– *És végül, mit üzen az olvasóknak?*

– Egy rövid, de annál nagyobb igazságot szeretnék megosztani, ami számtalan gondon és élethelyzeten segített már át: Mindig légy önmagad, és ne másért, csak önmagadért változz!

Tigyi István Zsolt főtörzszászlós

Fotók: Simon Zoltán zászlós

A német rangidős altiszt az állomány tagjaival is elbeszélgetett

Missziós találkozások

„SEMPER FIDELIS” – EGY TENGERÉSZ- GYALOGOS KATONANŐ GONDOLATAI A SZOLGÁLATRÓL

A Honvéd Altiszti Folyóirat előző számában egy amerikai főtiszt, egykori tengerészgyalogos altiszt adott betekintést katonai karrierének és életének érdekes állomásaiba. Az alábbi írásban egy fiatal katonanővel, Kelli Chalankina őrmesterrel ismerkedhetnek meg folyóiratunk olvasói.

Chalankina őrmester, az Amerikai Egyesült Államok tengerészgyalogoságától (United States Marine Corps – USMC) vezényelték Koszovóba, a KFOR törzsfőnöki iroda állományaiba. Az őrmester év eleji érkezésekor a KFOR-parancsnokság pristina táborában a katonák többsége érdeklődő figyelemmel kísérte az átadás-átvételt, mivel az altiszt igen fegyelmezett és szokatlanul határozott jelenségnek mutatkozott. Sokan valószínűleg akkor láttak először olyan katonát az úgynevezett gyengébb nem képviselőjében, aki tagja a híres amerikai tengerészgyalogosoknak. Úgy gondolom, ekkortájt többünkben a közismert *G. I. Jane* mozifilm kockái idéződtek fel; jóllehet annak sok köze nincs a tengerészgyalogosokhoz, mivel a szárazföldi haderő karizmatikus katonanőjének történetét illusztrálja. Azonban kettejük karaktere között, véleményem szerint, számos hasonlóságot lehetett felfedezni.

Chalankina őrmester középiskolai tanulmányainak befejezése után, 2010 áprilisában jelentkezett az amerikai tengerészgyalogoság állományába, majd pár hónap elteltével megkezdte a tengerészgyalogosok átlagosnak nem nevezhető alapkiképzését. Igazából erre a lényeges lépésre a jövője szempontjából szánta el magát. Egyrészt a család, illetve saját anyagi helyzete nem tette lehetővé számára a tervezett továbbtanulást, és a „merre tovább?” kérdésében sem volt még igazából kiforrott elhatározása. Egészen addig bizonytalan volt, amíg az iskolájában a tengerészgyalogoság toborzója

„Kétféle ember létezik csak, aki megérti a tengerészgyalogosokat: a tengerészgyalogosok és maga az ellenség. Mindenki más másodkézből ismerheti őket”

William Thornson amerikai tábornok

Kelli Chalankina őrmester büszkén viseli a tengerészgyalogos egyenruhát

be nem fejezte szokásos, megnyerő tájékoztatóját, akkor ugyanis az érettségi vizsgák előtt álló diáklány már tudta, merre vezet tovább az útja: tengerészgyalogos akar lenni.

A tengerészgyalogoság történetét Kelli, úgy, mint minden társa a kötelékben, jól ismeri. Azok a sajátosságok, valamint katonai tradíciók, amiket a tengerészgyalogosokról Kelli előzetesen hallott és megtudott, igen felkellették az érdeklődését. Az idő múlásával, ahogy már a kötelék tagja volt, rájött,

hogy ezek nemcsak a külvilág számára terjesztett legendák, de valóságos tények. Az elmúlt évek során, úgy véli, igen sokat fejlődött a személyisége, így például határozott lett és egyáltalán nem bánta meg, hogy a haderőnemek közül a katonáskodás nehezebb oldalát választotta. A Dél-Karolina állambeli Parris Island bázison végrehajtott alapkiképzést követően társaitól megvált, és az Észak-Karolina államban 1953-ban átadott, Roy Geiger tábornok nevét viselő támaszponton létesített Katonai Harckiképző Iskolában folytatta felkészülését. Majd közel négy hónapra a Florida államban található haditengerészeti bázisra vezényelték szakmai felkészítésre. A hidraulikuszerelő képzést követően útja visszavezetett a nyugati partra, San Diegóban található tengerészgyalogos támaszponttra. Munkája a saját szakmai fejlődésén túl a közösségi élet, a csoportmunka fontosságának megértése szempontjából is igen nagy hatással volt rá, hiszen szakszerelőként végzett munkája a CH-53E helikopterek, illetve azok technikai személyzetének, valamint a szállított katonák biztonságának garanciája volt. A szerelőknél szolgálva az egyik legnagyobb élménye az volt, amikor nyolc, általuk felügyelt, gondozott, illetve karbantartott helikopter egyszerre emelkedett fel feladatvégrehajtásra a magasba. A szoros kötelékben távolodó Super Stallion helikopterek rotorjainak szélkavarására még a mai napig emlékeznek.

A kiképzések nem csupán szellemi, de fizikai megpróbáltatásokat is jelentettek a húszas éve elején járó altisztnek. A munkakezdés előtti hajnali edzések, a túlzott aprólékosság és

Fegyverkarbantartás idilli környezetben

a teljes tökéletességre való törekvés bizony nem kis feladat, amit a tengerészgyalogos eszű szellemében maximális tenni akarással kell ellátni. Csak elismeréssel konstatálhatjuk, hogy Kelli közben, előljárói jóvoltából, folytathatta felsőiskolai tanulmányait, amit a mai napig sem hagyott abba. Katonai kötelezettségei mellett a tudomány világában is sikerült megmerítenie.

Nos, a fenti elfoglaltságok ismeretében minden bizonnyal érthető, hogy Chalankina őrmesternek ez az első nemzetközi missziója. Miután megtudta, hogy a tengerészgyalogságnak van néhány pozíciója egyéni beosztás betöltésére itt, Koszovóban, gyorsan utánanézett a lehetőségeknek. A személyügyön dolgozva elsőként kapott értesítést arról, hogy a KFOR törzsfőnöki irodába adminisztrációs altiszti beosztásba keresnek jelentkezőt. Mivel a tengerészgyalogság kötelékében még nem hagyta el az Amerikai Egyesült Államok területét, remek lehetőségnek tartotta az európai szolgálatot. Korábban azt remélte, hogy iskolai tanulmányai folytatása mellett a világ megismerésében is segíteni fogja őt a tengerészgyalogság. És lám, így is lett. A pályázat beadását követő pár hét elteltével jött a misszióba való felkészí-

tésre intézkedő parancs. A hetek gyorsan teltek, az új képzés új élményeket és ismereteket adott. A munka melletti többhetes missziós felkészítést kiegészítette az ún. green side (úszás, lövészet, fizikai alkalmassági teszt), amivel az alap tengerészgyalogos felkészítés egyes elemeit kellett megújítania.

Az eltelt közel fél év alatt tovább tárgult előtte a világ. Mivel a KFOR állományát 31 ország katonái alkotják, így nem csupán a beosztásából eredően, hanem a személyiségének köszönhetően is lehetősége van megismerkedni a különböző nemzetek kultúrájával. Örömmel ismerkedik más nemzetek katonáival. Napi munkája eredményes elvégzése mellett az európai országokból érkezett bajtársakkal való találkozás, beszélgetés szintén elégedetté teszi. Azt tapasztalta, hogy a katonák méltóan képviselik hazájukat, mindenki büszke országára múltjára, függetlenül attól, hogy gazdag vagy esetleg szegényebb nemzet haderejében szolgál. A saját magával szemben felállított missziós célkitűzése is a nemzetek bábeli kavalkádjához kapcsolható. Beismeri, hogy Amerikában amerikaiként egyszerűbb megélni a munkás napokat, itt, Koszovóban, a tábor kerítésén belül a nyelvi és kulturális eltérések egy újabb együttműködési képesség kialakítására serkentették. Igyekezett megérteni másokat, illetve megértetni magát. Ami nem mindig csupán egy nyelv, jelen esetben az angol ismeretén és használatán múlik. Az angol nyelv mellett a kommunikáció lényeges tényezője maga a személy is. Az a tény, hogy Curtis M. Scaparrotti vezérezredes látogatásakor elismerésben részesült, azt mutatja, hogy a saját személyes képességeinek kialakításában jó úton halad és sikeresen érvényesül a nemzetközi környezetben. Sőt a megjutalmazott nemzetközi altisztek csoportjának ő volt a vezénylőparancsnoka.

A fegyvelmezett, igen katonás megjelenés Chalankina őrmester számára nem álca. Nagy büszkeséggel viseli a tengerészgyalogság egyenruháját, legyen az a terepgyakorló (MARPAT: Marine Pattern, combat utilities), vagy a díszes gálaöltözet. Neki mindegyik tetszetős. Az amerikai lakosság igen kis százaléka mondhatja el azt, hogy tengerészgyalogos katonanő. Ő köztük tartozik, és ez a tudat számára többletenergát, erősítést ad, hogy es-

küjéhez híven szolgálja a testületet, de kiváltképpen a hazáját.

A szolgálati kihívásokról annyit mond, hogy igen körültekintőnek kell lenni a munkahelyi elfoglaltság és a szabadidőben végzett tevékenységek közötti egyensúly megtalálásában. A napi feladat igen könnyen karanténba zárhatja a katonát. Észre sem vesszük, hogy saját magunk, képességeink fejlesztésére, vagy akár szinten tartására már nem marad idő és energia. Fontosnak tartja, hogy a szabadidőt megfelelő gondossággal használjuk ki, ami másnap nagyban fog támogatni bennünket munkánk hatékony ellátásában. Kelli ennek megfelelően igen körültekintő és következetes hobbjára vonatkozásában is, mind itt, a misszióban, mind odahaza. Otthon a szabadidős tevékenységét a végtelen megismerésével kezdi, Harley&Davidson sportster motorkerékpárjának nyergében. Gyakorta csak úgy beleveszik az amerikai országutak végtelenjébe, majd kis idő múlva előkerül... Muszáj visszatérni, hiszen másik társa, Luna kutyus várja, hogy vele is bejárja a természetet. Kaliforniai lakosként természetesen idejének egy részét a Csendes-óceán hullámain paddle-boardon lavírozva tölti.

Chalankina őrmester az első tengerészgyalogos, akiről cikk készült a Honvéd Altiszti Folyóirat számára. Ez alkalomból az amerikai altiszt megfogalmazta a katonai pályával kapcsolatos ars poeticáját és azt magyar kollégái figyelmébe is ajánlja: „A magunkban kialakított öntudat és tudáson alapuló magabiztosság végigkísér bennünket, és meglátszik a munkánk ellátása során. Mindig úgy tekintünk szolgálati feladatunkra, hogy arra majd évek múltán is elégedettséggel gondolhassunk vissza. Saját magunk tartozunk felelősséggel munkánk eredményéért, valamint a saját életünk alakulásáért. Ragadjunk meg minden alkalmat, amit csak a katonai szervezet megad számunkra. Bátran merjünk új ismeretekre szert tenni, fejlesszük magunkat annak érdekében, hogy még eredményesebb, értékebb altiszté váljunk.” A fiatal katonanő e gondolatok mentén tervezi jövőjét, az amerikai tengerészgyalogság mottójának megfelelően: Semper Fidelis (Örök hűséggel).

Dr. Murinkó Attila alezredes

FONTOS A FELHALMOZOTT KAPCSOLATI ÉS SZERVEZETI TAPASZTALAT

A Magyar Honvédség Katonai Rendészeti Központ (MH KRK) az idei évben alakult. A Magyarország területén történő katonai rendészeti feladatok végrehajtása mellett a honvédségi gépjárműveket érintő balesetek helyszínelésének végrehajtását, a delegációk kísérését és szinte minden rendezvény, valamint a katonai erők mozgásának rendészeti biztosítását végzik. Ennek a szervezetnek a vezénylőzászlósa Pálinkás Gyula törzsszázlós.

Pálinkás Gyula törzsszázlós

Pálinkás törzsszázlós 1971-ben született Budapesten. Általános iskolai tanulmányait Tiszafüreden folytatta, majd a középiskolában közúti gépjárműszerelő szakon végzett 1988-ban Budapesten.

Családjának valamennyi férfitagja szolgált katonaként, nagyapja részt vett a második világháború oroszországi műveleteiben, így a Don környéki csatákban is, sőt, nagymamája rendőr volt egészen Gyula édesanyja születéséig. A katonai pálya gyermekkorától kezdődött. Gyulát, szívesen hallgatta

Az altiszt ez idáig három alkalommal szolgált misszióban

nagyapja anekdotáit a katonaeletről és a második világháborúról. Folyamatosan bújt a katonai témájú könyveket, a környékbeli gyerekekkel folyton katonásdit játszottak. Középiskolás korában az akkori katonai toborzás adta meg a végső indítást a katonai pálya választásához, így civil pályafutása mindösszesen három hónapot tartott, ugyanis nem sokkal a középiskola elvégzése után, 1988. augusztus 29-én bevonult az akkori Tüzér Kiképző Központba (MN 7300), Várpalotára. Itt végzett két év után tüzér szakasparancsnok, üteg szolgálatvezető szakon.

Az első beosztása Várpalotán volt a Tüzér Kiképző Központ 2. ütegében, Kocsis Zoltán főhadnagy parancsnoksága alatt szolgált mint a Meteorológiai Lokátor Állomás parancsnoka. A kiképző központ alaprendeltetéséből adódóan a sorkatonák alapkiképzését, majd később a szakkiképzését végezték folyamatosan.

Gyulát 1989-ben, másodéves hallgatóként, a felkészítés részeként beosztották alapkiképző rajparancsnoki,

szakasparancsnok-helyettesi feladatra. Ekkor érezte át először, hogy milyen érzés több katona részére parancsot kiadni, valamint látni, hogy az általa kiadott parancsokat a katonák teljesítik. 1991-ben lett járőrparancsnok, majd később rajparancsnok; 1993-tól szakasparancsnoki beosztást látott el, később a 4. század századparancsnok-helyettese volt, egészen addig, amíg a honvédelmi törvény meg nem szüntette a tiszthelyettesek szakasparancsnoki szintű beosztásait.

A vezénylőzászlósi rendszerrel a 2000-es évek elején találkozott; azon kevesek közé tartozik, akik a kezdetektől részesei voltak a Magyar Honvédség vezénylőzászlósi rendszere kialakításának. Akkoriban a 32. Budapest Őr- és Díszrezd, Rendészeti és Őrszázlój 4. századánál volt rendész szakasparancsnok. A zászlóalj rangidős altisztje, Torda Tibor törzsszázlós lett kiválasztva a zászlóalj vezénylőzászlósi feladatra. Ekkor egy nagyon rövid időszakban Gyula volt a 4. század vezénylőzászlósa. Ami-

Pálinkás törzszászlós fontos feladatának tekinti a Magyar Honvédség népszerűsítését a fiatalok körében

kor 2001-ben Torda főtörzszászlós lett az ezred vezénylőzászlósa, az akkori zászlóaljparancsnok, Simkó József alezredes Pálinkás törzszászlóst választotta ki a megüresedett beosztás ellátására, vagyis 15 éve szolgál különböző rangidős altiszti beosztásokban.

Tanulmányai során több országban vett részt rendész tanfolyamokon (Gorizia/Olaszország, Pula/Horvátország), de járt vezető altiszti tanfolyamon Oberammergauban, és az itthoni altisztképzés csúcsát jelentő Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyamot is elvégezte. Három alkalommal szolgált ez idáig külföldön, kétszer Cipruson, egyszer pedig a Sínai-félszigeten, mindannyiszor rendész beosztásokban, sőt, a Sínai-félszigeten emellett még a kontingens vezénylőzászlósi feladatait is ellátta.

A Katonai Rendészeti Központ parancsnoka, Mergancz Sándor dandártábornok csak a közelmúltban csatlakozott a Magyar Honvédség állományához, ezért számos olyan területe van a központ feladatainak, amelyre a dandártábornoknak nem volt rálátása korábban. Ezeknek köszönhetően Gyula úgy érzi, hogy a hosszú évek alatt felhalmozott kapcsolati tőkéjével és szervezeti tapasztalataival tudja leginkább segíteni a döntéshozatalban parancsnokát. Új kihívás számára kialakítani és hatékonyan működtetni a vezénylőzászlósok és rangidős altisztek rendszerét. Ebben a vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár vezénylőzászlósa, Asztalos Sándor főtörzszászlós jó példát mutat számára, és sokat segít a felmerülő nehézségek leküzdésében.

Gyula 1995-ben házasodott össze feleségével, Rékával, és 1999-ben születtek meg iker lányai, Anna és Petra, 2007-ben pedig fia, Marcell. Szabadidejük nagy részét Kiskunlacházán, a családi nyaralóban töltik. A napi élet zajából Pálinkás törzszászlóst a kertészkedés, fűnyírás kapcsolja ki. Kedvenc foglalatossága az autóápolás, a kisebb szerelési munkák elvégzése. Ezen túl szeret még bográcsban főzni, grillen sütni, és egy üveg jó bor társaságában barátokkal beszélgetni.

Berek Zsolt törzszászlós

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar

A kiadásért felel:

Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:

Kriston István főtörzszászlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Tagok:

Balog Sándor főtörzszászlós

Berek Zsolt törzszászlós

Bogya Sándor törzszászlós

Gervai János törzszászlós

Kovács Miklós főtörzszászlós

Dr. Murinkó Attila alezredes

Négyesi Tibor főtörzszászlós

Soós Lajos törzszászlós

Tigyi István főtörzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság

Felelős vezető:

Benkóczy Zoltán ügyvezető

Mb. szerkesztőségvezető:

Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán

Kézirat-előkészítő: Eszes Boldizsár

Korrektor: Apagyiné Gáspár Jolán

Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin

Címlapterv, poszter: Hovári Éva

Címlap- és poszterfotó: Dévényi

Veronika

Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355,

fax: 459-5354

e-mail cím: kisszoltan@armedia.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú

Nonprofit Kft. Sokszorosítóüzem

Felelős vezető: Pásztor Zoltán igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

A Zrínyi Kiadó újdonsága

Végh Ferenc: Páncélosfészek az Aranyhomokon

A 145. harckocsiezred (önálló harckocsidandár) története, 1958–1989

A harckocsizó fegyvernem a „harcmező ökle”, mely éppen száz éve van jelen a harctereken. A magyar páncélos csapatoknál katonák ezrei tanulták meg ennek az ember próbáló, elsöprő erővel rendelkező, félelmetes eszköznek a kezelését. Aki egyszer kapcsolatba került a harckocsival, az örökre a páncélos csapatokhoz kötődik.

Végh Ferenc ny. vezérezredes, a legendás alakulat egykori parancsnoka a kötetben azoknak a harckocsizó katonáknak és támogatóiknak állít emléket, akik 31 éven keresztül a 145. harckocsiezrednél, majd önálló harckocsidandárnál szolgáltak és mestereivé váltak a szakmának. Azoknak, akik áldozatos munkájukkal létrehozták, fejlesztették és megszűnéséig fenntartották ezt az ember próbáló fegyvernemet, és akik a mai napig ápolják a páncélosok dicső történetét, kultúráját, hagyományait.

További információ, vásárlás: shop.hmzrinyi.hu

TÍZÉVES A ROBBANÓANYAG-KERESŐ KUTYÁZÁS

„A kutya az ember legjobb barátja”, tartja a mondás, és ez nemcsak békeidőben, a mindennapi életben, de háború idején is igaz. A harci kutyák eredete az őskori időkbe nyúlik vissza. A kutyák szerepét a háborúkban a technikai fejlődés sem tudta kiszorítani, hiszen az első és a második világháborúban a szemben álló hadseregek előszeretettel használtak különböző kutyafajtákat géppuskák vontatására, sebesültszállító szánok húzására vagy mentőkutyaként. A kutyák másik klasszikus szerepe a futárszolgálat volt.

Herbály Lajos főtörzsőrmester Hopkinszal missziós szolgálaton

Megalakulás

Az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred (MH 1. HTHE) állományába tartozó Robbanóanyag-kereső Kutyás Műveleti Század 2006-ban alakult, akkor még szakasz-szinten, a Speciális Tűzszerésszázad állománytáblájában kapott helyet.

A pályázati felhívás útján kiválasztott első tizennyolc kutyavezető-jelölt 2006 februárjában kezdte meg az előírt négy hónapos tűzszerésztanfolyamot a Szentmihály úti Irinyi János Lakta nyában. A jelöltek a képzés ideje alatt számos új ismeretre tettek szert, megtanulták egyebek mellett az improvizált robbanótestek (IED) felderítését, valamint a második világháborúból hátramaradt robbanóeszközök hatás-

talánítását. Sikeres tűzszerészvizsgát tizennégyen tettek, közülük tizenketten kaptak első körben kutyát. 2006 áprilisában kezdték meg kutyavezetői tanulmányaikat az ORFK Dunakeszi Kutyakiképző Központjában. Itt újabb négy hónap folyamatos tanulás várt a katonákra.

Kiképzés

Dunakeszin 2006 óta három alkalommal végeztek kutyavezetői; a képzés szakaszkötelékben folyt. 2013-ban megalakult az önálló Robbanóanyag-kereső Kutyás Műveleti Század, valamint a Robbanóanyag-kereső Kutyás Kiképzési Főnökség. Azóta a század saját maga képezi robbanóanyag-kereső kutyáit. A tanfolyam időtartama, a rendőrség kiképzőbázisán szervezett képzéshez hasonlóan, továbbra is négy hónap.

A kutyák a tanfolyam végére huszonöt különböző fajta robbanóanyagot képesek felismerni; a képzés alatt meg kell „tanulniuk” a robbanóanyagok szagát, illetve robbanóanyag jelenléte esetén a passzív jelzést. Utóbbira azért van szükség, mert a kutya nem érintkezhet a robbanóanyagot tartalmazó tárolóeszközzel, mivel nagy a veszélye annak, hogy esetleges mozdításra működésbe léphet a robbanóeszköz.

Salap Gyula törzsőrmester Hubi nevű társával vett részt a bevetésekben

Bábel Attila főtörzsőrmester Bull-lal

Feladatok

Az MH 1. HTHE-nél a robbanóanyag-kereső kutyás tűzszerészszakasz felállítását a Magyar Honvédség afganisztáni szerepvállalása, terrorizmus elleni harca indokolta. A későbbiekben a kiképzett katonák kutyáikkal a magyar PRT-táborot biztosították sikeresen, valamint különböző feladatokban vettek részt a táboron kívül. Az első alkalmazásukra 2007-ben a PRT-2-ben került sor; Herbály Lajos főtörzsőrmester Hopkins, Salap Gyula törzsőrmester Hubi, valamint Bábel Attila főtörzsőrmester Bull nevű társával vett részt a bevetésekben. A kutyák, valamint vezetőik jól vizsgáztak, a feladatukat magas szinten, a legjobb tudásuknak megfelelően hajtották végre.

Három alkalommal katonáink és kutyáink a Kabul Nemzetközi Repülőtérén is teljesítettek szolgálatot. Az itt eltöltött bő másfél évben különböző országokból érkezett kutyás társaikkal szolgáltak együtt – eredményesen.

Jövő

A külföldi szolgálatteljesítés 2013-ban véget ért, a kutyás század napjainkban a kiképzés mellett a Magyar Honvédség kijelölt objektumait vizsgálja át. A században szolgáló kutyavezetők folyamatosan szinten tartják ismereteiket, képességeiket, valamint képzik kutyáikat, felkészülve a jövőbeni hazai, illetve külföldi szolgálatteljesítésre.

Schuh Gábor zászlós
Fotók: MH 1. HTHE

Poszterkommentár

„A HAZÁÉRT MINDHALÁLIG!”

Egy altiszt életében talán nincs is fontosabb és felemelőbb pillanat, mint az eskütétele. Az altiszti eskü megfogalmazza azokat az értékeket, feladatokat, amelyek egész életen át kell hogy vezessék az esküt tevőt. Szolgálat, hűség, szabadság, törvény, erő, védelem, engedelmesség, tisztelet, vezetés, emberség, felelősség, gondoskodás, Isten.

Hiszem, hogy az ünnepélyes altisztavatás felkészülésének a kezdete az, amikor ezeket a szavakat tartalommal megtöltjük, még ha csak a beszélgetés szintjén is. A 2016. évi altisztavatás alaki felkészülésének kezdetén beszélgettem a Magyar Honvédség számtalan katonai szervezetétől érkezett leendő őrmesterrel. Érdekes volt, hogy a parancsnoki szakokon végzeteknél bizonyos szavak komoly jelentéstartalommal bírtak. Az erő, védelem, vezetés, felelősség kifejezetten sok gondolatot ébresztett a fiatalokban. A támogató és kiszolgáló szakmákban végzetek körében a felelősség, gondoskodás, tisztelet kifejezések voltak a dominánsak. Minden avatandó fontosnak tartotta a szolgálat, hűség, engedelmesség szavakat.

Ebből azt a következtetést vontam le, hogyha ezt a 142 altisztet egy csapatként nézzük, akkor az eskü szövegében megjelenő magasztos eszmék egyenlő mértékben vannak jelen a fejekben és a szívekben. Tehát a 2016-os altiszti díszzászlóalj összességében rendelkezik mindazokkal a katonai, emberi és altiszti értékekkel, amelyek megfogalmazódnak az eskü szövegében. Elmondható tehát: az altiszti kar egységes, elszánt és tettekéss.

Ahogy az előbbieken említettem, 142, az altiszti beosztásra intézményesített keretek között felkészült katoná érkezt a Kinizsi Pál Altiszti Oktatási Osztályhoz. Osztályvezetőnk, Kaló Miklós alezredes és jómagam összeállítottuk a kétszázados díszzászlóaljat, és átadtuk Soós Lajos törzsszászlósunknak, a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia vezénylőzászlósának. Soós törzsszászlós immár harmadik alkalommal vezényelte a végzős alegységet az

ünnepélyes altisztavatáson. Az alaki felkészülést az MH Altiszti Akadémia parancsnoka, Bozó Tibor dandártábornok vezette. Az összekovácsolást a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár, 32. Nemzeti Honvéd Díszegység, Honvéd Díszzászlóalj állományából Szudár Csaba százados segítette szakmai tanácsaival. A díszzászlóalj parancsnoki állományát a kinizsis szakoktatók adták. A felkészülést megtekintette Kriston István főtörzsszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlós, valamint látogatást tettek az avatandóknál az érintett alakulatok vezénylőzászlósai is.

Minden olyan feladat, amelyet egy nem összeszokott alegységgel kell végrehajtani, komoly kihívás. Ilyen az avatási felkészülés is. A húsz katonai szervezettől érkezett katonák egy csapatá kovácsolására öt napunk volt. A feladatot nehezítette, hogy nemcsak a mindennapokban használt alaki mozdulatokat kellett egységesíteni, hanem azokat a mozdulatsorokat is, amelyek kifejezetten az avatási ünnepségen használatosak, tehát teljesen új fogásokat kellett megtanulniuk az altisztjelölteknek.

2016. 07. 09. 09:00 óra, Szentendre, Főtér. Az előljáró, dr. Orosz Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese beszédében irányt mutatott, feladatot szabott, ugyanakkor magasztos gondolatokat is megfogalmazott. Ezután köszöntöttük a doni túlélőt, Hegedűs Ferenc páncélos őrmestert 102. születésnapján. A 75 éve a jutasi Kinizsi Pál Csapataltisztképző Iskolán végzett altisztnek Bozó Tibor dandártábornok, a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia parancsnoka platina emléklapot adományozott.

Az egyik legnagyobb altiszti ünnepet színesíti az Altiszti hitvallás ismertetése, amit idén Balog Sándor főtörzsszászlós, a Magyar Honvédség Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság vezénylőzászlós olvast fel az előljáró, a díszzászlóalj és a hozzátartozók előtt. A díszes mappát az Altiszti hitvallás szövegével a 2014–2016-os nap-

pali képzésben végzetek közül titkos szavazással megválasztott Tóth Ádám őrmester, az „Első az egyenlők között” díjban részesített hallgató vehette át Kriston István főtörzsszászlóstól, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósától.

Az altiszti kardot a Honvéd Vezérkar főnöke adományozza az évfolyamelsőnek. Idén Makádi Ádám Pál őrmester vehette át dr. Orosz Zoltán altábornagy, vezérkarfőnök-helyettes-től Szentendre főterén. Az őrmester kardrántással és az alábbi szavakkal erősítette meg az esküt: „*Altiszt társaim, eskünk szellemében erős akarattal a hazáért!*” A díszzászlóalj válasza az „*Erős akarat csak erős hitből fakad!*” kiáltás volt.

Az avatás „koronája” a díszmenet volt, amire az elvonuláskor az őrmesterekből álló díszalegység az Altiszti indulót énekelte. Indulónk tartalma pontosan és hűen kifejezi azokat az értékeket, amelyekért szolgálunk, dalmában pedig megtartotta a magyar menetdal sajátosan egyedi és erőteljes ritmusát. Mi mást is mondhatnék a díszmenetről: igazán impozáns, erőt sugárzó volt, az „egy szív egy akarat” érzés jellemezte.

Az ünnepség utolsó mozzanata a szentendrei városházán megtartott állófogadás volt, ahol Matovics Máté tüzér őrmester, a tanfolyami képzés kiválóan végzett altisztje megkapta a Kéri Kálmán vezérezredesről (Igló, 1901. június 25.–Budapest, 1994. május 26.) elnevezett dísztört.

Eltelt egy újabb év, és az MH Altiszti Akadémia oktatási szerve 142 felkészült altiszttel erősítette a Magyar Honvédséget egy olyan időszakban, amikor a migrációs válság globális problémájával szemben kell nap mint nap helytállni és a kis alegységet vezetni hazánk déli határainál, amikor NATO-tagságunkból adódóan számtalan nemzetközi gyakorlaton bizonyítjuk szövetségeseinknek és hazánk lakosságának, hogy készen állunk és szolgálunk, őseink jelmondatát magunkénak vallva: „*A Hazáért mindhalálig!*”

Balázs Tibor törzsszászlós

RENDAHAGYÓ TÖRTÉNELEMÓRA AZ ALTISZTI AKADÉMIÁN

Hegedűs Ferenc pánccélos őrmester napjainkban

A Magyar Honvédség Altiszti Akadémián nemcsak nemzeti és katonai ünnepeinket tartjuk számon; van olyan évek óta ismétlődő, ünneplésre okot adó rendezvényünk is, amelyen a történelem elevenedik meg. Ezeket az alkalmakat rendhagyó történelemórának hívjuk. Minden altiszti évfolyamhoz meghívjuk Hegedűs Ferenc jutasi pánccélos őrmestert, a hősi idők szemtanúját, aki a mai napig az altiszti értékek hordozója, őrzője. Feri bácsi állandó kísérelőjével, Bezsényi Tamás törzsszászlóssal a szokásos módon, gyorsan és körültekintően átbeszéltük a 102 éves altiszt utazásának és előadásának körülményeit. Természetesen Feri bácsihoz igyekeztünk igazítani a program menetét, de ahogy ez minden évben lenni szokott, a pánccélos őrmester most is csak egy mondattal válaszolt: „Mindennek úgy kell lenni, ahogy azt dandártábornok úr meghatározza!” Nem ért bennünket váratlanul ez a kijelentés. Az MH Altiszti Akadémia Görgey laktanyájába megérkezve vendégünket parancsnokunkhoz, Bozó Tibor dandártábornokhoz kísértük, ahol Feri bácsi szabályos vigyázásban tett jelentést érkezéséről. A rendhagyó történelemórán való jelenlétével megtisztelt minket Kriston István főtörzsszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

is, akit régi barátként üdvözölt Hegedűs Ferenc. Az előadásra megtelt művelődési központunk kamaraterme. A honvéd altisztjelöltek mellett nagy számban megjelentek a tanfolyami képzésben tanuló altiszti és legénységi állományú katonák.

A parancsnok, Bozó dandártábornok üdvözlő szavai után a 102 éves őrmester felállt és – a jelenlévők legnagyobb megrökönyödésére – így, állva tartotta meg kétórás előadását. Két

részlet Feri bácsi személyes hangú, magával ragadó életút-beszámolójából.

„1937. szeptember 5-én vonultam be a huszáralakulathoz, és hat hónap múlva már örvezető voltam, 1938 novemberében pedig már mint egy felde-
rítő járőr parancsnoka vonulhattam be a felszabadult Felvidékre. 1939 tavaszán, az úgynevezett szlovák–magyar kisháborúban Szobránc felé nyomultunk előre, itt azonban erős ellenállásba ütköztünk, melyet sikerült leküzde-

Feri bácsi igyekszik eleget tenni a katonai szervezetek részéről érkező meghívásoknak. Egy rendezvényen Kriston István főtörzsszászlóssal, Bezsényi Tamás törzsszászlóssal és Kenyeres Dénes ny. alezredessel

Az MH vezénylőzászlósa emléktárgyat ad át a veterán altisztnek

Az idős katona az utódokkal, a mai Magyar Honvédség vezető altisztjeivel Balatonszőlőn

A rendhagyó történelemóra emlékezetes marad valamennyi résztvevő számára

ni. Ezt követően Dálnoki Miklós Béla tábornok, hadtestparancsnok dicséretben részesített.

1939-ben a Jutason működő magyar királyi Kinizsi Pál Honvéd Csapataltisztképző Iskola hallgatója lettem, ahol páncélosképzésben részesültem. A kétéves iskolában szerzett tudásomnak már az első támadásnál hasznát vettem. Egy 30 kilométeres területet kellett elfoglalnunk. A harc elején azonban parancsnokunk elesett, harckocsija találatot kapott és a páncéltestet összetartó egyik szegecs halálosan megsebesítette. Nekem kellett a támadást végigvezetni.

Később, 1941 júniusában a ceglédi páncélosoknál szolgáltam, akik a Gyorshadtest alárendeltségébe kerül-

tek. A Gyorshadtest ekkor indult el a Szovjetunió elleni támadásra. A vasúti szállítás közben, a Bug folyón átkelve erős szovjet ellenállásba ütköztünk. Az orosz partizánok a fákról lövöldöztek ránk. Századparancsnokunk érdeménök volt, katonai tapasztalattal nem rendelkezett. Tanácsomat azonban megfogadta: tankjainkkal oldalzó mozgással a vonatról leereszkedtünk, és a vasúti sínek mellett az ellenséget megközelítettük, majd egész egyszerűen a harckocsikkal a fákat feldöntöttük. Az orosz ellenállást ezzel sikerült megtörnünk. Ezt követően egy alkalommal rendkívüli előléptetést kaptam, őrmester lettem.”

„1942 augusztusában a Don felé nyomultunk előre, Korotojknál át

akartunk kelni a folyó túlsó oldalára. Egy gyalogos felderítés alatt észleltük, hogy az oroszok dupla páncélszerű tankokat vetnek be, amelyek ellen a mi lövegeink csak nehezen tudtak eredményesen harcolni. Parancsnokainknak mindezt hiába jelentettük, még hadbíróssággal is fenyegettek, ha a »rémhírt« tovább terjesztjük. A Donnál zajlott harcokban történő részvételemért, helytállásomért Horthy Miklós kormányzó úr a Magyar Katonai Érdemrend bronz fokozatában részesített.”

A rendhagyó történelemóra végén, a köszönet és búcsú szavai után a gépkocsinhoz kísértem Feri bácsit. Nézttem, ahogy lassan beszáll a járműbe, majd az ablakot leeresztve magához intett és azt mondta: „Törzsszászlós Úr! A legfontosabbat nem mondtam a fiataloknak! Mondja meg maga, nagyon fontos! A Hazáért mindhalálig!”

Balázs Tibor törzsszászlós

Fotók: Galambos Sándor;

MH Altiszt Akadémia,

MH 59. SzDRB-archív, Zrínyi Média

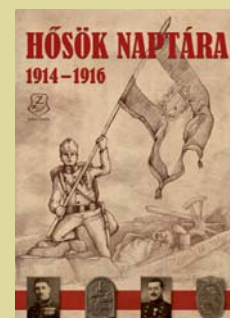
A Zrínyi Kiadó újdonsága

Hősök naptára

Szerkesztők: Illésfalvi Péter, Maruzs Roland, Szentváry-Lukács János

Ez a könyv azért íródott, hogy a ma embere se felejtkezzen el a Nagy Háború kisembereiről. Az utókor ne csak mint hadi események kronologikus sorára gondoljon az első világháború éveire, és a harcoló, küzdelmekben elesett katonák ne szürküljenek nevékké. Hősök voltak ők, akik helytálltak a rettenetben, kitartottak a vérzivatarban, bátrak voltak, leleményesek és önfeláldozóak.

A könyvet kitüntetések fényképei és portrék illusztrálják.

Információ és vásárlás: shop.hmzrinyi.hu

A HONVÉD PALOTAŐRSÉG

A Magyar Királyi Testőrség szolgálati atillája az 1880-as években

A 2011. május 30-i megalakítását követően, a hagyományokhoz visszatérve, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegység biztosítja a Szent Korona őrzését, 2012. január 7-étől pedig a köztársasági elnök rezidenciájának protokolláris védelmét és az állami ünnepek díszelő biztosítását.

A Honvéd Palotaőrség parancsnoka 2012. január 7-én a Szent György téren ünnepélyes keretek között meglengette az elnöki zászlót, és ezzel a jelképes aktussal a Honvéd Palotaőrség átvette a Köztársasági Elnöki Hivatal protokolláris őrzését. A palotaőrség feladata a Budai Várban a köztársasági elnöki zászló fel- és levonása, valamint a díszőrség ellátása a Sándor-palota déli és nyugati kapujánál. A katonák emellett díszőr- és díszjárőr-szolgálatot is ellátnak. Naponta a 12 órai váltás után mintegy 10 perces fegyveres alak bemutatót is tartanak a Szent György téren. A nyári időszakban, hat hónapon keresztül, április és szeptember között, a hónap utolsó szombatján turisztikai látványosságot jelentő zenés őrségváltást hajtanak végre. Feladataik közé tartozik még a köztársasági elnök rendezvényein (nagykövetek, államfők, egyházi vezetők fogadása, koszorúzá-

sok) díszőrség, koszorúvivők, valamint díszsorfal biztosítása. Továbbá részt vesznek az állami ünnepeken a 32. Nemzeti Honvéd Díszegység Trikolór tagjaiként.

Az elvárások a palotaőrökkel szemben is magasak: a minimum 180 cm-es testmagasság, a harmonikus arcszerkezet, valamint az arányos testalkat követelmény. Nagy monotóniaturés szükséges, mivel a feszes és hosszú ideig tartó statikus terhelés, valamint a szélsőséges időjárási viszonyok nem kímélik a felállított öröket.

A Honvéd Palotaőrség fegyvernemi színe a palackzöld, így a Honvéd Koronaőrség skarlátvörös színű, illetve a Honvéd Díszzászlóalj fehér ékítményével együtt a nemzeti színeink köszönnek vissza. A palotaőrök a díszelgésre kialakított „Tihany” típusú díszelő egyenruha csizmás változatát viselik. Az egyenruhán a köztársasági elnöki címer jelzi a katonák hovatartozását. Fegyverük az 1895M Mannlicher ismétlőkarabély nikkelezett szuronnal ellátva, míg a parancsnokok és a felvezetők 1861M gyalogsági szablyát viselnek.

A történelem folyamán minden korszakban megtalálhatók az uralkodók, közbiztonsági méltóságok vagy szakrális jelentőségű tárgyak őrzésére létrehozott, magas harcértékkel bíró, az átlagostól díszesebb öltözetet viselő katonai egy-

ségek. A mai értelemben vett egységes szervezeti felépítés, szabályozott öltözet, személyre szabott feltételek a 17–18. századi uralkodói gárdáknál jelennek meg először. A testőrgárdák a 18. század közepére tovább tagozódtak, különváltak az uralkodók személyes őrzésére alakított nemesi testőrségek és a rezidenciális gárdák, azaz udvari őrzők, a fejedelmi udvar őrszemélyzete.

A Habsburg uralkodók személyes (belső) testőrségét az 1760-ban alapított Magyar Nemesi Testőrség és az 1763-ban létrehozott Császári-Királyi Arciere Testőrség (az örökös tartományok nemesi ifjaiból) adta. A rezidenciális őrzés az 1760-ban átalakított és 1790-től Császári-Királyi Darabont Testőrség néven ismert testület feladata volt. Ez a gárda biztosította a kertőrséget, a palotaőrséget és az udvari csendőrség feladatait.

A dualizmus korában tovább tagozódtak a gárdák „Császári és Királyi”, „Császári-Királyi” és „Magyar Királyi” testőrségekre. Ez utóbbinak volt része a hajdani Nemesi Testőrség utóaként létrehozott Magyar Királyi Testőrség (lovass), ahol már nem volt feltétel a nemesi származás, és az 1904-ben alapított Magyar Darabont Testőrség (gyalogos).

1920. augusztus 10-én hozták létre a kormányzó hivatalos testőrségét Magyar Királyi Testőrség néven. A legnagyobb létszámmal bíró puskás század feladatai közé tartozott a kormányzó személyes biztonságának szavatolása, és a Budai Várban lévő kormányhivatalok őrzése. A díszelő feladatokat a kisebb létszámú alabárdos őrség és a lovasszakasz látta el.

1946–1949 között még létezett a Köztársasági Elnök Testőrsége, valamint a Nemzetgyűlési Őrség, de a kommunista hatalomátvétel után mindkettőt feloszlatták, helyüket és szerepüket az Államvédelmi Hatóság vette magához. A Magyar Köztársaságban a hajdani testőrségek szerepkörét a Köztársasági Őrezred látta el, mely a hagyományoktól eltérően nem katonai testület volt.

Rikkers Attila főtörzsőrmester
Fotók: Szabó Lajos zászlós

Palotaőrök szolgálatban

A RANGIDŐS ALTISZT

A Honvéd Palotaőrseg rangidős altisztje Rikkers Attila főtörzsőrmester. Idén kiváló eredménnyel végezte el az Altishti Akadémia honvéd zászlós-képzését. Ez alkalomból beszélgettem vele.

– *Főtörzsőrmester úr, hogyan lett katon?*

– 2003. május 15-én csatlakoztam a Magyar Honvédséghez. Bevallom, alapvetően nem katonának készültem, hiszen élsportoló voltam, és a sport befejeztével rendőri pályára készültem. A felvételi eljárás során azonban egészségügyileg alkalmatlannak találtak, ám katonának megfelelttem, így kézenfekvő volt a katonai pálya. Életem során megszoktam, hogy mindenért meg kell küzdenem, itt is így történt, hiszen a jelentkezésnél még őrmesteri helyet ígértek, de őrzetőként kaptam beosztást a Magyar Honvédség Támogató Dandár 32. Budapest Díszzászlóalj 2. század állományában. Ekkor már sejtettem, hogy itt nagy küzdelem lesz az előrelépésért, hiszen ez a század volt az első a díszzászlóaljnál, amelyet teljes egészében szerződéses légénységi állományú katonákkal töltöttek fel.

– *Ezek után nem lehetett egyszerű a további pályafutása.*

– Valóban, bár azt gondolom, csak megerősített abban a hitemben, hogyha

valamiért megküzdsz az ember, azt el is éri. 2004-ben szakaszvezetőként rajparancsnoki beosztást kaptam a 2. századnál, hiszen abban az időben még ez a rendfokozat volt rendszeresítve a beosztáshoz. Egy évre rá őrmester vezetői tanfolyamra küldtek elöljáróim, és a sikeres vizsgák után megkezdődött az altishti pályafutásom. Még ugyan ebben az évben részt vehettem egy katonai közelharcoktatói tanfolyamon is. 2006-ban rajparancsnoki tanfolyamot végeztem, és előléptettek törzsőrmesterré, majd a következő évben STANAG 1.1.1.1. nyelvtanfolyamra iszkoláztak be. 2010-ben jelentkeztem az első külszolgálatomra, amit a Sínai-félszigeten az azóta már megszünt Multinacionális Erők és Megfigyelők (Multinational Force and Observers, MFO) kötelékében tölthettem egy éven keresztül. Miután hazaérkeztem, rá egy évre megalakult a Honvéd Palotaőrseg. Rögtön megpályáztam egy felvezetői beosztást, amit sikeresen el is nyertem. Számomra szakmai kihívást jelentett, hogy egy teljesen új alegységet új feladatkörrel hoznak létre, és ebben a munkában én is részt vehetek mint altiszt. 2014-ben sor került a második missziómra. A feladat számomra már nem volt ismeretlen, hiszen ismét az MFO állományát erősíthettem egy éven keresztül. 2016-ban

elöljáróim javaslatára beiskoláztak a Magyar Honvédség Altishti Akadémia vezénylőzászlósi tanfolyamára, amit kiváló eredménnyel végeztem el.

– *Ezek után már szinte magától adódik a kérdés: Mit tartogat a jövő?*

– A Honvéd Palotaőrsegnél nem múlhat el semmilyen fegyvelemsértés következmények nélkül, hiszen a maga nemében ez egy elit alakulat, ezért mindenben példát kell mutatni, ami az altishti, légénységi állomány vonatkozásában a rangidős altiszt feladata is. A vezénylőzászlósi tanfolyam sikeres elvégzése után bizom benne, hogy elöljáróim rám is gondolnak majd, amikor a Honvéd Palotaőrseg vezénylőzászlósi beosztására keresnek alkalmas katonát. Fontosnak tartom ezt a pozíciót, megtisztelő lenne, ha én lehetnék a kiválasztott, ami ismét új kihívásokat és új feladatokat jelentene számomra.

– *Milyen kihívásokkal kell szembenéznie egy palotaőrnek?*

– Az időjárási körülmények állandó változása jelenti az egyik legnagyobb problémát, télen a mínusz 10 fok hideg, nyáron a plusz 35 fok hőség, a viharok, esőzések, valamint a havazás. Mivel a Szent György tér és az oda vezető felvezetési útvonal macskakövel van borítva, aminek a felülete nedvesség hatására rendkívül csúszóssá válik, ez nagy kihívást jelent a katonák számára. A másik nehézség, amit a katonáknak meg kell oldaniuk, az a turisták túl közvetlen vagy ellenséges viselkedése. Persze ezek mellett azért vannak felemelő pillanatok is, például a Testőrkarácsony, amelyet minden évben megrendeznek. Ilyenkor a Köztársasági Elnöki Hivatal meghívja az összes dolgozóját egy állófogadásra. A rendezvényt a köztársasági elnök úr is megtisztelti jelenlétével, rendszerint egy rövid, frappáns, az ünnepekhez kapcsolódó beszédet mond, majd kötetlen program következik, mely során a meghívottak közül bárki beszélgetésbe elegendhet vele. De említhetném a katonagyerekek számára megrendezett Mikulás-ünnepséget is, itt a gyerekek mikuláscsomagot kapnak és találkozhatnak a Télapóval.

Réti Gergely zászlós

A szerző felvétele

Rikkers főtörzsőrmester pályája során megszokta, hogy mindenért meg kell küzdeni

FUNKCIONÁLIS EDZÉS A JÖVŐ HADEREJÉBEN

A cikksorozat jelen részében a sportággal-edzés módszerrel szemben támasztott negatív, illetve pozitív észrevételeket elemzem, majd a Honvéd Altiszti Folyóirat 2016/3. számában már említett súlyzós CrossFit-feladatokat, -edzéseket mutatom be.

Érvek és ellenérvek

Mint minden újdonságot, a sikeres felhasználás és alkalmazás érdekében először ezt is megfelelő módon, széles körben kell megismertetni, megszerettetni és elfogadtatni. Ezek nélkül az erőfeszítések nélkül a kezdeményezés megmarad a próbálkozás, lehetőség szintjén, és valószínűleg soha nem kerül be a köztudatba olyan szinten, hogy érdemben foglalkozzanak vele a felhasználók. Különösen igaz ez a Magyar Honvédségre, hiszen a hagyományos katonai mozgásmódokon kívül (a teljesség igénye nélkül: futás, fekvőtámasz, felülés, dobás, esetleg akadályfutás) egyéb elemek, mozgásmódok elterjedésére, igény híján, nem sok esély van.

A funkcionális edzés módszereknek, és ezen belül a CrossFitnek is a nagy előnyük a többi sporttal szemben, hogy szinte minden sportot kedvelő részére – legyen az bármilyen sportágban jártas vagy azt amatőr szinten űző, esetleg kezdő – új ismereteket, új lehetőségeket, illetve új célokat állítanak fel anélkül, hogy ezért bármiféle nagyobb beruházást kellene megvalósítani (lásd: technikai sportok), vagy óriási erőfeszítést kellene tenni. (Bár az tény, hogy az edzésre szánt idő „kigazdálkodása” sok esetben már erőfeszítésekkel jár, így az előbbi állítás akár megcáfolható is lehetne, de mivel az előző cikkben is említett egyszerűsített gyakorlatsor is mindössze 20 percet vesz igénybe, így innentől már csak a kifogások keresésére szánt idő nőhet.)

További előnye ennek az edzés módszernek, hogy a világon nagyon széles körben elterjedt mind a civil társadalomban, mind pedig a katonai

Az egyre gyakoribb versenyek, bemutatók is bizonyítják, hogy az alakulatoknál mind nagyobb az igény a kihívást jelentő edzés- és kiképzési módszerekre

berkekben. Idehaza is letette névjegyét ez a sport, hiszen már Magyarországon rendezik a sportág ún. „Masters”, azaz 35 év fölötti Európa-bajnokságát. Ugyanakkor rengeteg regionális versenyt tartanak, és egyre elterjedtebb katonai közegben is. Debrecenben az ún. „300 Spárta”, Budapesten a „Ludovika Throwdown”, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem (NKE) szervezésében megrendezendő „Military Power Challenge” és a Terrorelhárító Központ (TEK) által rendezett „300 Spárta” nemzetközi CrossFit-versenyek mind azt mutatják, hogy az alakulatoknál egyre nagyobb az igény az ilyenfajta kihívást jelentő edzés- és akár kiképzési módszerekre, és amelyek egyre fontosabbak a mindennapi igénybevétel sikeres teljesítéséhez.

Természetesen a lelkes támogatók mellett megjelennek a kritikus szemlélők, akik szkeptikusan állnak a modern módszerekhez. Ilyen esetekben a leginkább felmerülő kérdések: Nem túl nehéz ez a hétköznapi ember számára? Biztosan kell ennyi erőfeszítés, hogy teljesítem a követelményeket? A jellemző megállapítások közé tartozik: Ez biztosan nagyon baleset- és sérülésveszélyes! Ezt én nem tudom teljesíteni!

Ezek a megállapítások nemcsak a Magyar Honvédségben, hanem az Egyesült Államok haderejében (US Army) és a tengerészgyalogságnál (USMC) is felmerültek. Greg Glassman, a CrossFit megalapítója e kritikákra válaszul egy tanulmányt adott ki, melyben többek között arról tájékoztatta az olvasót: a CrossFit jellemzője, hogy „measurable (mérhető), observable (megfigyelhető) és repeatable (ismételhető)”, így folyamatosan ellenőrizni tudják a végrehajtókat, megfigyelhetik és kijavíthatják az esetleges hibákat, és addig gyakorolják a feladatokat, amíg a végrehajtók készség szinten el nem sajátítják azokat. A US Army 2014-ben készített egy felmérést, ahol 3–6 héten keresztül 30 fő a „hagyományos”, 30 fő pedig a CrossFit-alapfeladatok beillesztésével készült a fizikai felmérőtesztre. A teszt során kiderült, hogy az utóbbi felkészülési módszer során 17%-kal csökkent a sérülések veszélye, és átlagosan 10–15%-kal nőtt a teljesítmény. A szkeptikusoknak ismételtelen megjegyzem: ezt az eredményt 3–6 hét alatt érték el! De ne menjünk messzire, hiszen az MH 25. Klapka György Lövészdandár egyik aleggysége is kísérleti jelleggel 3 hetes felkészülést hajtott

végre funkcionális edzés módszerek alkalmazásával. Az eredmény itt is szembetűnő, hiszen átlagosan 10%-os növekedés volt megfigyelhető „0” sérülés mellett!

Az Egyesült Államok haderejében a sikeres kísérletek eredményeként létrehozták az Extreme Conditioning Programot (ECP), mely lehetőséget nyújt a funkcionális feladatok fizikai felkészülésbe iktatására, amivel bizonyítottan nő a fizikai teljesítmény, egyben elősegíti a pozitív munkavégzést, és ezzel nő a feladatmegoldás sikere is.

Másik ilyen jellemző tréningprogram a HITT („High Intensity Tactical Training” – magas intenzitású harcászati kiképzés), melyet a USMC alkalmaz. Használata során a funkcionális mozgásmódok kiegészülnek a missziós feladatvégrehajtás során leginkább előforduló feladatokkal (lásd sebesültszállítás, hátizsákos menetgyakorlatok stb.).

Számos más eredményes program is elterjedt az elmúlt években. A teljesség igénye nélkül ezek az alábbiak: Army Tactical Strength and Conditioning Program (a haderő harcászati erőnléti és kondicionáló programja), mely leginkább a missziós feladatokra történő fizikai felkészülést preferálja, vagy az ATAC (Advanced Tactical Athlete Conditioning-Program – haladó szintű harcászati sportoló és kondicionáló program), mely a CrossFit alapjait helyezi előtérbe.

Láthatjuk, hogy a világ egyik legnagyobb hadserege is kiemelten foglalkozik a funkcionális edzés módszerek alkalmazásával, alapvetően a korábban említett pozitív hatások eredményeként. Ismét egy jó példa a parancsnokoknak, vezető beosztású altisztoknak vagy kiképzőknek: ha hadseregünk lépést kíván tartani más haderőkkel, illetve ha „mindössze” annyi a célunk, hogy személyi állományunk fizikailag és ezzel együtt szellemileg fejlődjön, és ez az állapot huzamosabb ideig fenntartható legyen, akkor elengedhetetlenül szükséges az előrelépés, az új ismeretek elsajátítása, alkalmazása, terjesztése.

Alapkövetelmény a fokozatosság

Írásom második felében a súlyzó edzésekkel kívánok foglalkozni. Már a korábbi cikkemben is jeleztem, hogy ezek a feladatok, feladatsorok már technikai ismereteket is igényelnek,

A rendszeres és következetes munka elősegíti a missziók, illetve hazai vagy nemzetközi gyakorlatok során felmerülő feladatok sikeres teljesítését

hiszen a nem megfelelően végrehajtott gyakorlatok esetleges azonnali vagy később megjelenő sérülésekhez vezethetnek. Ezért is szükséges az ilyen típusú edzéseket, mozgásmódokat szakemberek felügyelete mellett végrehajtani és a felmerülő hibákat időben kijavítani. Ugyanakkor a technikai ismeretek elsajátítása lehetővé teszi a missziók, illetve hazai vagy nemzetközi gyakorlatok során felmerülő feladatok sikeres teljesítését. Hiszen egy-egy harcászati gyakorlaton előfordulhat (nemcsak harcolók körében) sebesültszállítás, nehéz teher szállítása, nehéz felszerelés egész napi viselése. Az ilyen jellegű feladatok megoldásához megfelelő kondícióra és adott esetben megfelelő fizikai felkészültségre van szükség.

A súlyzóval végrehajtott edzések leginkább az olimpiai súlyemelés (mely bármilyen hihetetlen, az egyik legegészségesebb sportág) mozgásmódjait veszik alapul. A guggolás, szakítás, lökés vagy ezek kombinációja, a guggolásból lökés, más néven „thruster” a mindennapi mozgás során előforduló mozgások szimulációi. Hiszen bármilyen talajon lévő tárgyért le kell guggolni és felvenni a talajról (hiszen ha hajolnánk, az tönkretenné a derekunkat), vagy akár az árvíz során a megtöltött homokzsák felemelése, elhelyezése is nagymértékben igénybe veszi a testünket.

Természetesen a feladatokat mindenki saját képességének, fizikai fejlettségének, valamint technikai képzettségének megfelelően kell hogy gyakorolja és alkalmazza. Ha nem így

történne, akkor ez is csak sérüléshez és ezzel együtt sikertelenséghez, végül a sportolás, az edzés iránti kedv elvesztéséhez vezetne. Kiemelten fontos tehát az ilyen jellegű feladatok fokozatos bevezetése, ún. skálázott (scaled) végrehajtása.

A könnyebb érthetőség végett egy egyszerű példa: mielőtt súllyal guggolnánk, először csak eszköz nélkül hajtsuk végre, majd egy műanyag rúddal, még mielőtt súlyzórudat vagy egyéb eszközt vennénk a kezünkbe. Majd ha ezen feladatok készségi szinten végrehajthatók, abban az esetben vegyünk a kezünkbe eszközt (súlyzórúd, kettlebell, zsák), és csak fokozatosan emeljük a terhelést. Amint látható, ez nem megy, nem mehet egyik napról a másikra, ugyanakkor, ha nem vagyunk megfelelően felkészülve, akkor egy árvíz helyzet esetén akár meg is sérülhetünk, mely huzamosabb munkavégzésből való kiesést is eredményezhet.

A fent említett példa is jól mutatja a funkcionális módszerek előnyeit, a felkészítés és kiképzés során alkalmazható lehetőségeit, illetve szükségességét. Ha e módszerek széles körben elterjednek majd, egy sokkal egészségesebb, fizikailag jól felkészült és alkalmazásra képes állomány szolgálja a Magyar Honvédséget. Ehhez parancsnokként, altisztként nincs más dolgunk, mint támogatni a megújuló kezdeményezéseket, személyes példával élen járni a megvalósításban, és előjáróinknak megmutatni az elért eredményeket, sikereket!

*Zsiros Tamás törzsszázlós
A szerző felvételei*

NEMZETKÖZI ALTISZTI LŐVERSENY AUSZTRIÁBAN

A Magyar Honvédség altiszti karát a verseny történetében először hívták meg az Osztrák Szövetségi Haderő (Bundesheer) szervezésében 2016. július 08–10. között, az osztrák altiszt-képzés fellegvárában, a Brumowski Légibázison (Langenlebar) megrendezett 28. Nemzetközi Altiszti Lőversenyre.

Az idén 28. alkalommal került sor a lőbajnokságra, ez is jól mutatja a nemzetközi verseny sikerét. Évről évre folyamatosan nő a versenyzők létszáma; az osztrák hadsereg tagjain kívül jelen voltak az Ausztriát övező szomszédos országok katonái, a regionális lövészklubok tagjai, valamint a nyugállományú katonák is. Az idei megmérettetésen 7 nemzet (osztrák, német, szlovák, cseh, holland, lengyel, magyar) 262 versenyzője mérte össze tudását. Hazánk katonái mellett Lengyelország is először képviseltette magát. A magyar delegációt Zsiros Tamás törzszászlós, Sári László zászlós (Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj), Sznopka Mátyás zászlós (Magyar Honvédség Budapest Helyőrség Dandár, Honvéd Vezérkar Támogató Osztály), valamint Kállai János törzsrőmester (Magyar

A verseny logója és a díjak

Hét nemzet 262 versenyzője mérte össze tudását

Kállai János törzsrőmester ijjal hajt végre feladatot

Honvédség 2. Különleges Rendeltetésű Ezred) alkotta.

A lőbajnokság alapkonceptiója, hogy a versenyzők megismerjék az osztrák hadseregben rendszeresített gyalogsági kézfegyvereket (STG 77 gépkarabély, GLOCK 17 pisztoly), és képesek legyenek ezen eszközökkel löfeladatok megoldására. A verseny

további érdekessége volt, hogy az alap löfeladatok mellett kézigránátdobás, illetve íjászat is nehezítette a feladatok eredményes teljesítését.

A kétnapos rendezvény végén Günter Schiefert dandártábornok, az alakulat parancsnoka és egyben a verseny fővédnöke mondott záróbeszédet. A tábornok kiemelte: a feladatok megoldása mellett a nemzetközi kapcsolatok kiépítése és az együttműködés további fejlesztése is fontos célja a versenynek.

Ennek jegyében a magyar delegáció meghívást kapott a jövő évi rendezvényre is, melynek különleges apropója, hogy 2017-ben ünneplik Ausztriában az Osztrák Szövetségi Haderő altiszti kara megalakulásának 50. évfordulóját.

Zsiros Tamás törzszászlós
Fotó: a szerző felvételei és archív

Magyar kitüntetés és amerikai kitüntető érdeklődés

Egyéves külszolgálatának leteltével Janson D. Boyles dandártábornok 2016. június 24-én adta át a KFOR törzsfőnöki beosztását Patricia Anslow dandártábornoknak. Az ünnepélyes átadás-átvételi rendezvényen Korom Ferenc dandártábornok, KFOR-parancsnokhelyettes (rangidős nemzeti képviselő) a Szolgálati Érdemjel arany fokozatát nyújtotta át Boyles dandártábornoknak.

A KFOR távozó törzsfőnökét a magyar és az amerikai haderő közötti kapcsolat erősítése érdekében végzett állhatatos munkája elismeréseként tüntette ki dr. Simicskó István, Magyarország honvédelmi minisztere.

A kitüntetés ünnepélyes átadását követően a törzsfőnök kitüntető figyelemmel forgatta a Honvéd Altiszti Folyóirat egyik korábbi számát.

Pristina, Camp Film City (Koszovó).

Szöveg és fotó: dr. Murinkó Attila alezredes

Menekülés a barlangba

A nyári hőség elől való menekülés egyik lehetőségeként szervezett kulturális programot a KFOR Parancsnokság arra illetékes szerve. A Koszovóban található, 1966-ban véletlenül, egy helyi lakos által felfedezett Gadimlje karszt mészkőbarlangban Csapó Zsolt zászlós (a HAF egy korábbi száma társaságában) kellemesen múlatja az időt a frissítően ható környezetben. Hát bizony, a külső 32 Celsius-fokos (árnyékban) hőmérséklet után jól tud esni a mélység 8°C-os levegője. A Gadimlje-barlang közel 1500 méter hosszú, amiből teljesen berendezetten (világítás, lebetonozott járőfelület) 500 méteres szakasz látogatható a turisták számára.

(További fotók: <https://www.youtube.com/watch?v=4fAEBcCbo5k>; <https://www.youtube.com/watch?v=t8zFSiQ-zDw>)

Szöveg és fotó: dr. Murinkó Attila alezredes

HUMOR

Fog ez menni...

Jelentem az írnök-raktárosi beosztásra jöttem!

- Foglaljon helyet a számítógép előtt!
- Értettem.
- Ne ott, kérem, az a kávéautomata...

Úgy legyen!

- Ha a százados vissza nem vonja, amit ma délelőtt mondott, én elmegyek a századtól!
- Miért, mit mondott?
- Azt, hogy menjek el a századtól...

Okosan

- Egy zászlóaljparancsnok a másiknak:
- Hogy csinálod, hogy az embereid mindig pontosak?
- Egyszerű: 25 törzsbeosztás és 15 parkolóhely.

Kompromisszum

- Két főtörzs beszélget:
- Tegnap végre bementem az őrnagyhoz és nagyon határozottan zászlósi beosztást kértem.
- És hogy sikerült megegyezni?
- Kompromisszumos megoldás született...

– ???

– A beosztásom nem változik, én meg cserében maradhatok.

Logika

- Százados a beosztottjához:
- Varga, ezen a héten már ötször készített munkából! Tudja, mit jelent ez?
- Akkor biztosan már péntek van!

Nem az igazi

- Van valami ajánlása az előző beosztásából?
- Igen. Azt ajánlották, hogy sürgősen nézzek új beosztás után.

Na neee...

- Kovács őrmester a héten már harmadszorra késik el. Balszerencséjére a százados már az íróasztalánál várja:
- Na, őrmester, adjon elő valami hihető mentséget a késésre! – mondja a parancsnok.
- Elnézést kérek a késésért, de nagyon meredek reggelem volt. Már épp indultam volna, amikor a feleségem megkért, hogy vigyem el egy darabon. Beleegyeztem, de csak akkor, ha siet. El is készült 10 perc alatt. Útközben azonban a hídon akkora dugó volt, hogy kénytelen voltam az autót letenni, és átúszni a folyót, nézze meg, még vizes a cipőm.

Aztán lestopoltam egy rendőrhelikoptert, az elhozott a szomszéd utcáig, de leszállni nem tudott, ezért ejtőernyővel kiugrottam, és most itt vagyok!

A százados zordan néz rá:

- Már megbocsásson, de hülyének néz? Azt várja, hogy ezt el is higgyem? Ki látott már olyat, hogy egy nő 10 perc alatt elkészül!?

Optimálisan

A törzsnél előadást tart a belső ellenőr a munka optimalizálásáról. A mondanóját a következő mondattal zárja:

- Amit most elmondtam, csak a beosztásukban alkalmazzák, soha ne próbálják meg otthon!

Hátulról egy hang:

- Miért?
- Mert veszélyes. Én is kipróbáltam otthon a feleségemen. Észrevettem, hogy reggelikészítés közben mindig külön megy el mindenért a hűtőhöz. Megkérdeztem tőle, nem tudna-e egyszerre több dolgot kivenni.
- Hátulról egy közbekiabáló:
- És, gyorsabb lett?
- Hát, igen. Eddig 20 perc alatt csinált reggelit a feleségem, most 7 perc alatt én.

*Összeállította:
Berek Zsolt törzsszászlós*

AZ 1938. ÉVI SZENT ISTVÁN-BLOKK

A Magyar Posta az 1938. augusztus havában tartott jubileumi Szent István-ünnepségek alkalmával 100%-os felárral, 7 címletet magában foglaló bélyegblokkot bocsátott ki 1938. augusztus 12-ével. A blokk árusítását a kincstári postahivatalok és a megyeszékhelyen működő postamesteri hivatalok végezték, egy-egy vevőnek 2-3 darabot adhattak ki. Az egyesületi gyűjtők és a bélyegkereskedők egyesületeik útján jelenthették be igényeiket.

Valamennyi címleten az értékjelzés számai a bélyegkép bal alsó sarkában, mellette a „MAGYAR KIR. POSTA”, ez alatt pedig a „FILLÉR” felirat van elhelyezve. A címleteket körülvevő egyszerű keret alatt a tervező, „DIÓSY ANTAL” neve olvasható. Minden címlet bélyegképének felső szélén más szövegű a felirat.

Szöveg és kép: Surányi Barnabás zászlós

Felhasznált irodalom

A magyar bélyegek monográfiája IV. kötet. Közlekedési Dokumentációs Vállalat, 1971, 473–475.

Bakos Ferenc: *Idegen szavak és kifejezések szótára.* Akadémiai Kiadó, 2006, 636.

Balla Árpád: *Történelem és állampolgári ismeretek 6.,* 1981, 78.

